

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek, a Kristonné dr.Dusza Gabriella ügyvéd által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt, a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 26.P.101.995/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 41.Pf.634.711/2011/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által 75. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

I n d o k o l á s

A felperes 2002. szeptember 19-én B-n motorkerékpárjával közlekedési balesetet szenvedett, amelynek következtében több sérülése keletkezett és műtét elvégzésére is sor került.

A felperes a keresetében 6.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak a baleset napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint a káresemény napjától kezdődően jövedelempótló járadék megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

Az alperes a nem vagyoni kártérítés iránti kereset részben elutasítását kérte, a jövedelempótló járadékigény körében vitatta, hogy a felperes az eredeti munkakörének ellátására képtelen lenne, illetőleg, hogy a munkaviszonyának megszűnése a balesettel állt okozati összefüggésben.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest 4.200.000 forint és ennek a 2002. szeptember 19-től járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest 2002. szeptember 19. napjától 2011. február 28. napjáig terjedő időre 7.673.677 forint lejárt jövedelempótló járadék, valamint 2011. március 1-jétől a felperes nyugdíjjogosultságának eléréséig havonta előre esedékesen minden hónap 15. napjáig 91.222 forint jövedelempótló járadék megfizetésére. A jövedelempótló járadékok tekintetében megállapította, hogy a járadékösszeg adóköteles jövedelem. Az

elsőfokú bíróság megállapította, hogy a 7.673.677 forint lejárt járadék, valamint a folyamatosan fizetendő 91.222 forint járadék és 300.000 forint nem vagyoni kár megfizetése vonatkozásában az elsőfokú ítélet fellebbezésre tekintet nélkül, előzetesen végrehajtható. Az elsőfokú ítélet indokolása szerint az alperes a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése, 345. §-ának (1) bekezdése, 355. §-ának (1), (3) és (4) bekezdése, valamint a gépjármű üzemeltetőjének kötelező felelősségbiztosításáról szóló 171/2000. (X.13.) Korm. rendelet 2. §-ának (2) bekezdése alapján felel a kárért. A jövedelemvesztés, illetőleg jövedelempótló járadék körében a beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a szakvéleményben rögzített 25-30%-os munkaképesség-csökkenés és a mintegy 20%-os többleterő megfeszítés ellenére sem képes eredeti korongozói munkakörének betöltésére a baleset után. Az állandó intenzív fájdalmakra tekintettel a felperest a munkáltatója más munkakörbe helyezte. Mindezekre tekintettel a jövedelempótló járadék megállapítását az elsőfokú bíróság indokoltnak tartotta és annak mértékét a becsatolt és beszerzett adatok, igazolások és az igazságügyi könyv- és adószakértői vélemény alapján állapította meg.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatva a tőkemarasztalás összegét 2.300.000 forintra, a tőkésített járadékot 4.846.218 forintra, a járadékfizetési kötelezettség kezdő időpontját 2005. október 1. napján megállapítva, az alperes által viselendő költség összegét 395.000 forintra, az illetékviselés mértékét 203.700 forintra, a perköltséget 150.000 forintra leszállította és rendelkezett a további perköltségek viseléséről. A másodfokú bíróság az ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felperes a sérülései miatt a Ptk. 356. §-ának (1) bekezdése alapján a balesetből eredő keresetvesztését teljes egészében átháríthatja az alperesre, a járadék összegének meghatározására a Ptk. 357. §-ának (3) bekezdése az irányadó. A Ptk. 280. §-ának (3) bekezdésére tekintettel a másodfokú bíróság a járadékfizetés kezdő időpontját 2005. október 1. napján határozta meg és a folyóhavi járadék érintetlenül hagyása mellett a lejárt járadék összegét ehhez igazodóan 4.846.218 forintra leszállította. A nem vagyoni kárigényt úgy ítélte meg, hogy a felperes által elszenvedett személyiségi jogi jogsérelem kompenzálására 3.500.000 forint alkalmas, ezért figyelembe véve az alperes által már teljesített 1.200.000 forintot a marasztalás összegét 2.300.000 forintra leszállította.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jövedelempótló járadékigényt elutasító, másodlagosan a járadék mértékét a jogszabályoknak megfelelően megállapított döntés meghozatalát kérte. A felülvizsgálati kérelem szerint a vállsérülés

és a baleset, illetőleg a munkahely elvesztése és a sérülés, azaz a baleset és a jövedelemvesztés közötti okozati összefüggés nem bizonyított. Az orvosszakértő szakvéleménye szerint a felperes képes a munkakörének ellátására. Figyelembe kell venni továbbá, hogy a felperes motorosként korábban a perbelinél súlyosabb balesetet szenvedett, porckorongműtéten is átesett és a perbeli baleset óta végzett alkalmi, fizikai munkái a kezét és karját is igénybe vették. Az alperes szerint a Ptk. 357. §-ának (3) bekezdése nem alkalmazható. A balesetkor a felperesnek rendszeres jövedelme volt, a baleset előtti évben tartósnak tekinthető változás állt be, ezért a Ptk. 357. §-ának (1) bekezdése alapján a változás utáni állapotot kell figyelembe venni.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem a jogerős ítéletet a jövedelempótló járadékigényt elbíráló része tekintetében támadta, ezért a Kúria a Pp. 270. §-ának (2) bekezdése és 275. §-ának (2) bekezdése alapján ebben a keretben vizsgálta, hogy a jogerős döntés a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okok miatt jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A bíróság a jogerős ítéletben a tényállást a szükséges bizonyítás lefolytatása után, a bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti értékelésével megalapozottan állapította meg. Az alperes tévesen hivatkozik arra, hogy a vállsérülés és a baleset közötti okozati összefüggés nem bizonyított. A balesetet követően végzett vizsgálat során, a kórházi zárójelentés szerint a baloldali lapockacsont táji sérülést megállapították, ebből következően nem tekinthető megalapozatlannak, hogy a bíróság a vállsérülést is a balesettel összefüggőnek tartotta. Tekintettel arra, hogy a felperes balkezes, ennek jelentősége volt a jövedelemvesztés vizsgálata körében. A felperes korábbi balesetének tényéből önmagában nem következik, hogy a vállsérülés és a perbeli baleset közötti összefüggés kizárható lenne. A bíróság az aggálytalan orvosszakértői vélemény alapján megalapozottan állapította meg, hogy a keramikus korongozó munkakör betöltését a bal kar és bal kéz teljes funkciójának beszűkülése akadályozza. Helyesen utalt arra a másodfokú bíróság, hogy a felperestől a Ptk. 340. §-ának (1) bekezdése alapján sem várható el, hogy folyamatosan végezzen munkát ereje különös megfeszítésével. Miután a baleseti maradványállapot miatt a felperes az eredeti szakmájának gyakorlására alkalmatlanná vált, keresetvesztését a Ptk. 356. §-ának (1) bekezdése alapján az alperesre háríthatja függetlenül attól, hogy a felperes megkísérelte az eredeti munkakörének betöltését, azonban az neki fel nem róható okból megghiúsult. A járadékigény szempontjából annak volt jelentősége, hogy a munkahely elvesztése és a sérülés közötti okozati összefüggés bizonyított volt a perben. Nem befolyásolja ezt

az sem, hogy a munkáltató a felperes helyett nem alkalmazott más munkaviszonyának megszűnését követően, ebből ugyanis még nem következik, hogy a munkahely elvesztése nem a sérüléssel áll okozati összefüggésben, miként az alkalmi munkák végzése sem kérdőjelezi meg azt, hogy a felperes a sérülései miatt nem végezheti tovább a korábbi munkáját. A jogerős ítéletben a bíróság széleskörű bizonyítás lefolytatása után állapította meg a járadék mértékét is. Az elsőfokú ítélet indokolása részletesen tartalmazza, hogy a felperes a baleset előtt hol és milyen munkát végzett, ennek alapján kellően indokolva jogszabálysértés nélkül állapította meg a bíróság a jogerős ítéletben a járadék összegét a Ptk. 357. §-ának (3) bekezdése szerint.

A kifejtettekre tekintettel a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott része a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban pernyertes felperesnek perköltsége nem merült fel, ezért erről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2012. november 14.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő
HM